

Kom, du nådens källa rika

1. Kom, du nå - dens käl - la ri - ka, Till ditt lof mitt hjer - ta stäm.
2. Här vill jag mitt E - ben - e - ser Re - sa, ty du halv mig hit.
3. Ack, jag myc - ket har att nå - den Tac - ka för hvar - en - da dag.

Di - na löf - ten al - drig svi - ka, Högt jag vill lof - sjun - ga dem.
Och mot hem - met nu jag re - ser, Du mig hjälp - er ock - så dit.
Her - re, som en ked - ja låt den Bin - da mig vid ditt be - hag.

Lär mig nå - gon ljuf - lig vi - sa, Nå - gon him - melsk me - lo - di,
När jag låg i mitt e - län - de, Du mig sök - te huld och god.
Jag till synd är så be - nä - gen, Till att fa - ra vill så böld.

Att jag må din kär - lek pri - sa, Som från do - men köpt mig fri.
När mitt hjer - ta syn - den brän - de, Du mig lö - ste med ditt blod.
Tag mig, gör mig till din e - gen, Och mig göm till hem - lens fröjd.

Text: Robert Robinson (1735–1790), 1758

Musik: John Wyeth (1770–1858), 1813

Källa: Jubelklängen, 1896 (nr. 84)